

باز هم درد کردن مار کبیسیم مدروز شده است!

ایدئولوژی خارجی؟!!

مطالسی که در این زمینه گفته و نوشته می شود، دارای پایه "سندی، استدلالی و علمی واقعی نیست. آموزش را رد می کنند که دولت انقلاب است و پیمان در مفاصل وسیعی کمک منوی می رساند.

افراطی که در این روزهای غمناک و اندوختنی را جانشین روش های امام خمینی می کند. به مطلب اصلی باز گردیم. صحت بر سر "رد کردن مارکسیسم" است.

رد کردن مارکسیسم در ایران سخت در روز خیزش است. افراد و مطبوعات وقت و جای زیادی برای آن کار مصروف می کنند. کتابها و جزوات رنگارنگی منتشر می شود. در واقع این کار در ایران تاریک می نماند. در دوران طاقت هم روش کار به همین قرار بوده است و حتی برخی از مومنان و سخنرانان امروزی، در آن روز هم به همین "نقل تریف" اشتغال بوده اند.

مارکسیسم را از همان زمان حیات مارکس رد شده، کینه شده، مملو و بی مسمی اعلام شده است. ولی هر چه گذشت، دامنه نفوذ این آموزش، مارکسیسم را در جهان علمی، واقعی و استدلالی است و این مطن و سن تاریخ بشر بر سر کشیده و سه آن خدش می بخشد. آنگاه تر شده است.

امروز لزوم نیست ما در باره "نفوذ ایسن آموزش محوری کبیم" چیزی که میان است آنچه حاجت به بیان است. رد کردن های دست باچه امروزی سر برآمده از جهانی نیز خود اعتراضی است به عقلانیت این فرد.

حالا در ایران انقلابی هم چپ و راست مارکسیسم را رد می کنند: برخی ها با بیان آگادسک و با مراثت حد خمینی از برناک. ولی بعضی نیز با اشکال به کلی منتقد و لحن ادعایی و تکسیری.

اینها از آن هایی که لاف بل غلط علمی را به اسلام و احادیث بدل می کنند، متشکمه و ولی مسافانه یاد بگیریم که این ساخته و منظره یکسانه (۱) با مارکسیسم، در بهترین حالات نیز دارای شرایط لازم یک مناظره و بحث علمی نیست.

امام خمینی دویار، یک باز در دوران افانت خود در پاریس و یک باز در ایران تخریب کننده که در مارکسیست ها اجازه سخن و به سخن آنها پاسخ داده شود. ولی برخی از کسانی که خود را پیرو امام خمینی می نامند، خیلی از حرف های ایشان را عتلا بنت گوش می اندازند و از آن حمله همینست نوصها! (۲)

اگر بحث و مناظره است، که بحث و مناظره را باید موافق شرایط آن کرد. مناظره دو طرف دارد. اگر یک طرف می خواهد رد کند، پس لاف با موعوی را که می خواهد رد کند، ابتدا به درستی شناسایی کند.

از طرح فرب و زور لبرالسم دست بخت زهر آلود نازهای میون آمد: "ایدئولوژی خارجی" زهر آلود، زهر آلود، "میزان" ابران لبرالسمی بسپرو خط برزیسکی "مقامات مسئول" را ترس می کند "میز آرازی" و شاهر را تا کمد حسی می کند ایدئولوژی های خارجی پیش برده اند: "کلیس و معنی از ایدئولوژی های خارجی را، که تعدادشان را دین و مذهب اظهر می کنند است، منقول گذشت و اعانی قرار می دهند".

واقعا تاریخ لبرالسم در جهان و در ایران برنا با دو روشی، حمله و فریب کاری است. لبرالسم ها درباره "آزادی اندیشه، کلام، مطبوعات، دین و وجدان" حوراها کاغذ ساه کرده اند و می کنند و خود را برجمدار حقوق بشر، هوادار فاسوس و برابری ... نشان می دهند و حتی برای سوع یافتن دست عدالت، که گریبان جناب کسانان ساواکی و جلادان شاهنشاهی را گرفته است، انک می بریزند، اما هنگامی که منافع پلید مادی آسان در مرفعی کوچک ترین محافظاری قرار گیرد، حاضرند هر حقیقتی و هر انسان حقوقی را با منوات ک درنده و حتی پاها را کنند.

مقصود لبرالها از "ایدئولوژی خارجی" مارکسیسم است. با مغلای که به این نادرمی که لبرالها را "ماهه" ادعای آزادی علمی، دودشان در روی ایدئولوژی های دیگر تفسیر می کنند و دیگران را هم به نهانج می کنند و اغماص" می کنند. ایدئولوژی های دیگر "تخریب" می کنند. در اینجا می خواهم درباره "خارجی" بودن ایدئولوژی ها کمی بحث کنم.

آیا نسبت دادن "خارجی" به ایدئولوژی - هر ایدئولوژی می خواهد باشد - بانه علی ایضا؟ تاریخ رشد تفکر اجتماعی بشر نشان می دهد که ایدئولوژی ها هرگز درون نشناختند و نخواهند شناخت. نسیم ایدئولوژی های "داخلی" "خارجی" تنها در مکتب ملی گرایان افراطی کم و سنن رواج دارد. زیرا تنها این گویمانا هستند که هر چیز "غریبی" را به عنوان "خارجی" تفسیر می کنند. اسلام و ایدئولوژی اسلامی نیز در نفسی که با سوانالیست می گیر، فقط به همین دلیل که "ملی" حنلات کم بردند است. اگر فردی ملی گرا، "مارکسیسم" را آن دلیل که "غریبی" است "خارجی" است، نمی کند، بر او تخریب است. او "غری" را که مارکسیسم به عنوان یک "ایدئولوژی" خارجی، از دایره منطق معنای ملی گرای خود خارج شده است، اما اگر به آن لبرالسمی بوزی که ادعای "اسلامیت" را نیز رد می کند و ایدئولوژی را، به "داخلی" "خارجی" تقسیم می کند، درازد. صوب هیچ معیار و ضابطه ای نمی گذد. او در ادامه منطق این طرز تفکر را باید در صف ملی گرایان خارج گیرند و مقهور باقی ماندند و از "اسلام" خود نیز دست بردارد و با در حیطه "انترناسیونالیسم" ایدئولوژی ها ماند و دیگر به ایدئولوژی ملی گرایان "خارجی" نداند.

اما حسیجی ربط منطقی در لبرالسم کاری سپوده و عنت است. لبرالها همعا و هسته در اندیشه و عمل دو بودند: در کارهای هرگز ما گفتارشان بیگانه نبوده است. آن ها در پی افتادنی می دیدند و افکار خود را به نام ایدئولوژی برد که به اهداف طیفی شان نبوده تهر حدت کند. لبرالها در صحنه های اجتماعی ایران گروهي از "ناسیونالیسم" هر دو را به حدت منافع پلید استعمارگرانه خود درآوردند. مخالفت آنان با "مارکسیسم" که نشان بر آن کب مارکسیسم "مخالفان" داس و مذهب اظهر می کنند است و نسیم ایدئولوژی ها از طرف آنان به ایدئولوژی داخلی و خارجی، از همین سرچشمه است. مورد.

لبرالها اسدوار بودند و اسدوار هستند که "اسلام" را به یک "ملی گرایان" به مراهی که به وسیله آن سمرگان و شاهان هزار و چندصدها سال

مردم را جایده اند، باز کرده اند و اسلام افغانی، اسلامی را که امام خمینی سلع می کند و بر سوسد "کودکان" مکتدکان و سر برآمده از است. از حخته حجت احسانی ایران سوسد کند. سوسن آنان به حنات ایدئولوژی ایران، که بر سر برم اسلام خمینی اوج گرفت و پیور شد، سس از هر حبر به منظور استفاده از نفوذ امام خمینی و روح سوسن مبارز، برای ترمیم سر برآمده از میهای نشکام شاهنشاهی بود. امروز ما می سیم که لبرالها، با آن که خود را پیرو خدا/ امام می رسد، این خطرا در هم بر سر سائل سیاسی و اجتماعی و در راس آن مبارزه با امپریالیسم در مورد حیدت مالکیت و تعدیل سوسن به سود مسدعان آنگارو با رسر برده، با مسمرات و مسمرات خاص دودستان آانات زاری و احادیث بی می کند. حصوصت آنان با مارکسیسم بر همین سائل گریه اغلب ایران است. مارکسیسم، با اسدلال و منطق علمی ثابت می کند که تعدیل اصلی عللها: امپریالیسم است. هرگز دین امپریالیسم امریکاست. نظام سوامت داری و سر برآمده امپریالیسم - محکوم میگردد است. ایدئولوژی های امپریالیسم می گویند و می بوسد که نوظنه های امریکا علیه اغلبات و جمهوری اسلامی ایران "خرمی" است و "چون واسکام با سسند "واسه ساسم" "آنها می گویند و می بوسد که این "اسلامی" که طرفدار حیدت مالکیت است، اسلام حقیقی نیست و ممانز از مارکسیسم است. لبرالها می خواهند حیطه معرشت اغلب را بگیرند و نگارند اغلب به مسئله "دلکنت" که در سام اغلبات جهان سسله گریه و سادتی است.

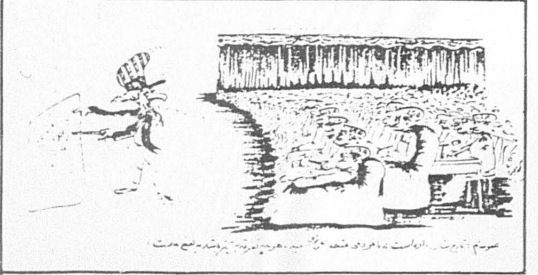
سزیدگ شود و با تعدیل و حیدت مالکیت حراس ماصورع، که به مالکیت بزرگ سر برآمده از حراس می نبواند باشد. گامی به سود رخصکان بر دارد. دشتی آنان با این ایدئولوژی "خارجی" است. سر به همین دلیل است.

در مبارزه با این "ایدئولوژی خارجی" که همه لبرالها و ملی گرایان و ممانز هواداران سر برآمده از وحیت طرفدارند و بر آن حطه می کنند، هر یک به راهی با سانی. اما اگر "سوسه" کنار رفمان آن ها را نگاهمان، ممر را برداریم، می سیم تمام این حنلات کم گرفته دارد و آن نگاهمان دوده های مردم در اشارت نظام سر برآمده از است. مبارزه با این "ایدئولوژی" "بی" است. ۱۵۰ سال در جهان سر برآمده از، به دانسته است. اما این ایدئولوژی به دلیل علمی بودن و منطقی بودن خود و دفاع بی فکر از منافع دوده های مردم، بوسه سوز بیشتری یافته است. می بواند به حوات گفت که امروز مارکسیسم را بهترین ایدئولوژی احسانی در جهان است.

لبرالها لبرال بیوه خط برزیسکی، که در "میزان" ستر گرفته اند، سپوده سلس می کنند که مارکسیسم را به عنوان "ایدئولوژی" خارجی "ندام" نام می کنند. سپوده می دارند ایدئولوژی دودشان را نام "اسلام" بر می بردند. اگر سنوان بر ایدئولوژی لبرالها نام "خارجی" گذاشتن این ایدئولوژی لبرالها ابراهی است که بر سربا با، از مکتب عتبار سر برآمده از عرب گرفته شده و در ررب وری از حنات "اسلامی" سراسری برسد - مردم پیورانه شده است.

اسلام افغانی، اسلامی، امام خمینی و سربها و ظالمانه و دیکسبر واسکمان از سده سرباه تبلیغ می کردند و می کنند. با "اسلام" لبرالها ضد تبلیغ می دارند. بریرا اسلام امام خمینی طرفدار جامع صف و عدل است. نام لبرالها هرگز نمی بواند آن را سپردند.

ایدئولوژی ها داخلی و خارجی نسیم می شوند. بلکه طبقات نسیم می شود. اصطلاح "ایدئولوژی خارجی" که عوام فریبی دیکسبر لبرالها بیوه خط برزیسکی است، و عیر این عوام فریبی سر برآمده از عوام فریبی شاهنشاهی کوبه است.

اجرای فوری اصل قانون اساسی دموکراتیک کردن بازرگانی خارجی و ایجاد بخش دولتی در توزیع فرآورده های مورد مصرف همگانی، یگانه راه برای کنترل قیمت ها و جلوگیری از غارت سرمایه داران بزرگ، دلالان و محترک است

